

LAM

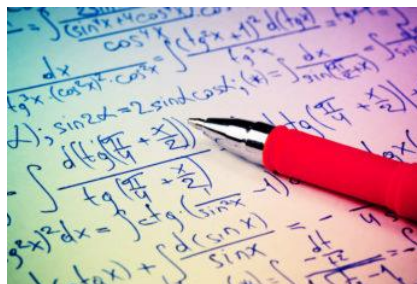
FKITMCMXIX

Fakultet kemijskog inženjerstva i tehnologije

MATLAB/SIMULINK

Numeričko rješavanje običnih diferencijalnih jednačbi u Matlabu

Željka Ujević Andrijić

Sveučilište u Zagrebu

Fakultet kemijskog inženjerstva i tehnologije

zujevic@fkit.unizg.hr

Rješavanje običnih diferencijalnih jednačbi (ODJ)

Opća ODJ prvog reda: $dy/dx = f(x, y)$

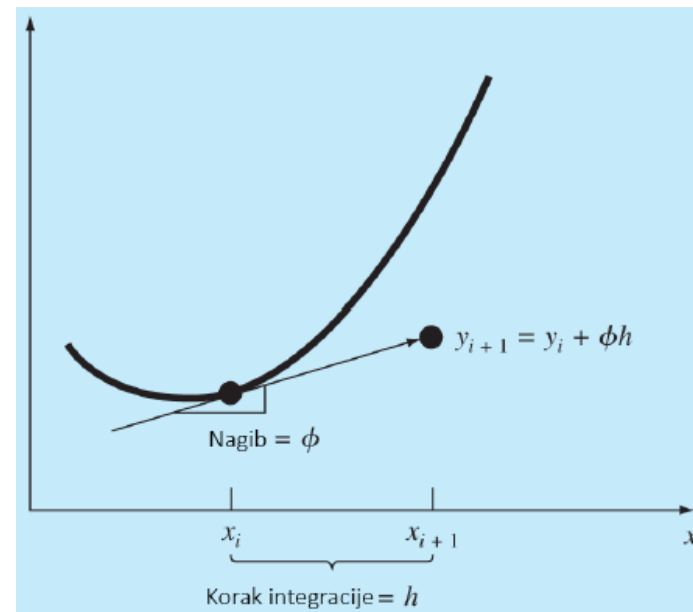
Kako analitičko rješenje često nije dostupno, koristimo **numeričke** metode.

- Diskretiziramo područje (interval) nezavisne varijable u kojem tražimo rješenje.
- Tražimo način kako procijeniti sljedeću točku na intervalu diskretizacije.

Nova vrijednost = stara vrijednost + nagib · korak

Rekurzivni zapis: $y_{i+1} = y_i + \phi h$

Numeričke metode temelje se na ideji da novu vrijednost računamo iz stare.

- Vrijednosti od kojih krećemo zadane su **početne** vrijednosti.
- **Kako** što točnije **odrediti nagib (prvu derivaciju) ϕ** ?

Eulerova metoda

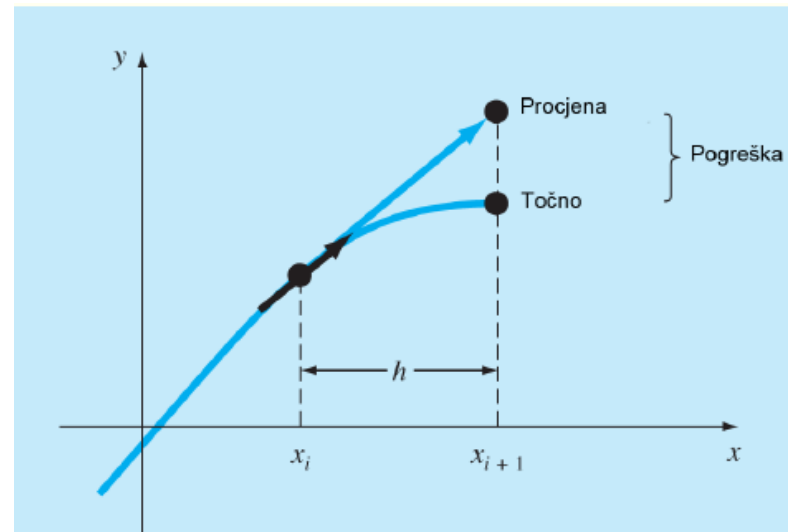
Najjednostavnije:

$$\phi = f(x_i, y_i)$$

Funkcija se aproksimira na intervalu (x_i, x_{i+1}) s nagibom u početnoj točki intervala.

$$y_{i+1} = y_i + h \cdot f(x_i, y_i)$$

Eulerova metoda

Ova metoda je jednostavna, ali manje točna jer zanemaruje promjenu nagiba unutar intervala.

Runge Kutta metode

OPĆI OBLIK: $y_{i+1} = y_i + \phi h$ → Korak integracije

↗ Funkcija (prirasta) koja aproksimira nagib

Runge-Kutta metode poboljšavaju točnost tako da koriste više procjena nagiba unutar intervala (x_i, x_{i+1}) .

$$\phi = a_1 k_1 + a_2 k_2 + \dots + a_n k_n$$

$$\begin{aligned} k_1 &= f(x_i, y_i) \\ k_2 &= f(x_i + p_1 h, y_i + q_{11} k_1 h) \\ k_3 &= f(x_i + p_2 h, y_i + q_{12} k_1 h + q_{22} k_2 h) \\ &\cdot \\ &\cdot \\ &\cdot \\ k_n &= f(x_i + p_{n-1} h, y_i + q_{n-1,1} k_1 h + q_{n-1,2} k_2 h + \dots + q_{n-1,n-1} k_{n-1} h) \end{aligned}$$

k - koeficijenti nagiba
 n – red metode
 a_i, p_i, q_i – konstante
(težinski koeficijenti)

Konstante a_i, p_i, q_i se određuju izjednačavanjem s Taylorovim redom.

Runge Kutta metode

$$y_{i+1} = y_i + \phi h$$

Točnost metode ovisi o načinu određivanja ϕ .

Red	Naziv	Oblik	k	
n=1	Eulerova metoda	$y_{i+1} = y_i + k_1 h$	$k_1 = f(x_i, y_i)$	Koristimo jednu procjenu nagiba
n=2	Heune $a_2=1/2$	$y_{i+1} = y_i + \left(\frac{1}{2}k_1 + \frac{1}{2}k_2\right)h$	$k_1 = f(x_i, y_i)$ $k_2 = f(x_i + h, y_i + k_1 h)$	prosjek dvaju nagiba
	Heune (poligonalna) $a_1=1$	$y_{i+1} = y_i + k_2 h$	$k_1 = f(x_i, y_i)$ $k_2 = f\left(x_i + \frac{1}{2}h, y_i + \frac{1}{2}k_1 h\right)$	koristi nagib u sredini
	Ralston $a_2=2/3$	$y_{i+1} = y_i + \left(\frac{1}{3}k_1 + \frac{2}{3}k_2\right)h$	$k_1 = f(x_i, y_i)$ $k_2 = f\left(x_i + \frac{3}{4}h, y_i + \frac{3}{4}k_1 h\right)$	optimizira težine za bolju točnost
n=3	Runge Kutta 3. reda	$y_{i+1} = y_i + \frac{1}{6} (k_1 + 4k_2 + k_3)h$	$k_1 = f(x_i, y_i)$ $k_2 = f\left(x_i + \frac{1}{2}h, y_i + \frac{1}{2}k_1 h\right)$ $k_3 = f(x_i + h, y_i - k_1 h + 2k_2 h)$	Koriste se tri procjene nagiba → bolja aproksimacija stvarne krivulje
n=4	Runge Kutta 4. reda	$y_{i+1} = y_i + \frac{1}{6} (k_1 + 2k_2 + 2k_3 + k_4) h$	$k_1 = f(x_i, y_i)$ $k_2 = f\left(x_i + \frac{1}{2}h, y_i + \frac{1}{2}k_1 h\right)$ $k_3 = f\left(x_i + \frac{1}{2}h, y_i + \frac{1}{2}k_2 h\right)$ $k_4 = f(x_i + h, y_i + k_3 h)$	najčešće korištena: koristi 4 procjene nagiba: početak intervala, dvije srednje točke i kraj intervala

Adaptivne metode rješavanja ODJ

- Za razliku od prethodnih metoda u kojima je korak integracije konstantan, kod adaptivnih metoda **h_i** se može mijenjati u svakom koraku. Jednokoračna metoda tada se može zapisati u obliku:

$$y_{i+1} = y_i + h_i \phi(x_i, y_i, h_i)$$

- Određuje se duljina koraka **h_i** tako da bude postignuta unaprijed zadana točnost → potrebno je procijeniti lokalnu pogrešku uslijed diskretizacije.
- Pogreška se procjenjuje iz razlike predikcija dobivenih iz dviju metoda:
 1. Iz razlike dviju RK metoda istog reda, ali uz različite korake integracije:
Adaptivna RK metoda
 2. Iz razlike između dvije RK metode različitog reda (npr. 5. i 4. reda)
Runge-Kutta Fehlberg metoda
- U programskim alatima postoje **ugrađene funkcije** za rješavanje ODJ!

Adaptivne metode rješavanja ODJ

- **ode23** primjenjuje RK 2. i 3. reda za rješavanje ODJ i **podešavanje koraka integracije**
- **ode45** primjenjuje RK 4. i 5. reda za rješavanje ODJ i **podešavanje koraka integracije**. Preporuča se da se rješavanje počinje s ovom funkcijom!
- **ode113** je funkcija s višekoračnim solverom.

Sintaksa **ode** naredbe:

$$[t, y] = \text{ode45}(@\text{odefun}, tspan, y0)$$

y: niz rješenja, gdje je svaki stupac jedna varijabla,
a svaki red odgovara vremenu u t vektoru

odefun: funkcija

tspan: vremenski raspon na kojemu se traži rješenje

y0: vektor početnih vrijednosti (početni uvjet)

Koraci rješavanja ODJ u Matlabu

- 1. Kreiranje funkcije** u Matlabu u koju se upisuje diferencijalna jednačina.
- 2. Unošenje konstantnih vrijednosti** iz ODJ u funkciju ili m-skriptu.
- 3. Specificiranje inicijalnih vrijednosti** zavisnih varijabli i **područja** (intervala) nezavisnih varijabli unutar kojeg se traži rješenje.
- 4. Primjena numeričke metode** (tzv. *solvera* (funkcija `ode`, Euler ili Runge Kutta metoda)) za rješavanje obične diferencijalne jednačine.

Primjer rješavanja običnih diferencijalnih jednačbi

Primjer:

Izradite program za numeričko rješavanje linearne diferencijalne jednačbe I. reda s konstantnim koeficijentima **Eulerovom** metodom, metodom **Runge-Kutta IV** i naredbom **ode45**.

$$y' + y = \sin(x) + 0.5$$

uz početni uvjet: $y(0) = 0,5$

Program u Matlabu:

```
clear all ; clc ; close all

x1=0;      % pocetna tocka
y1_0=0.5; % pocetni uvjet
xmax=5;    % završna tocka
bkr=10;    % broj koraka
h=(xmax-x1)/bkr; % korak integracije

y1_rk=y1_0; % pocetna vrijednost za RK-
IV
y1_e=y1_0;  % pocetna vrijednost za
Euler

xmax=x1+h*bkr;
```

Primjer rješavanja ODJ

```
for x=x1:h:xmax
```

```
    br=br+1;
```

```
    xc(br)=x;
```

```
    yrk(br)=y1_rk;    % RK-IV
```

```
    yle(br)=y1_e;    % Euler
```

```
    y1_e = y1_e + h*dy(x,y1_e); % Euler
```

```
    k1 = h*dy(x,y1_rk); % RK-IV algoritam
```

```
    k2 = h*dy(x+h/2,y1_rk+k1/2);
```

```
    k3 = h*dy(x+h/2,y1_rk+k2/2);
```

```
    k4 = h*dy(x+h,y1_rk+k3);
```

```
    y1_rk = y1_rk + (k1+2*k2+2*k3+k4)/6;
```

```
    fprintf('\nx=%.5f\ty_RK4=%.5f\ty_E=%.5f\t%.3f%%', x,y1_rk,y1_e)
```

```
end
```

```
fprintf('\n');
```

```
[xx, yy] = ode45('dy',[x1 xmax],y1_0); % naredba ode45
```

```
%[xx, yy] = ode45(@dy,[x1 xmax],y1_0); % u novijim verzijama
```

```
plot(xc,yrk,'-x',xc,y1e,'-o',xx,yy,'-r')
```

```
xlabel('x'); ylabel('y');
```

```
legend('R-K-IV','Euler','ode45');
```

```
grid on
```

```
function yiz = dy(x, y)
% Definicija funkcije dy
    yiz = sin(x) - y + 0.5;
end
```

Primjer rješavanja ODJ – preko naredbe ode45

Command Window

New to MATLAB? See resources for [Getting Started](#).

```
>> trange=[0:0.5:5];
>> yin=0.5;
>> [x,y]=ode45(@dy, trange, yin);
>> plot(x,y)
fx >>
```

Workspace

Name	Value
trange	0 0.5 1 1.5 2 2.5 3 3.5 4 4.5 5
yin	0.5
x	0 0.5 1 1.5 2 2.5 3 3.5 4 4.5 5
y	0.5 0.45 0.4 0.35 0.3 0.25 0.2 0.15 0.1 0.05 0 0.05 0.1 0.15 0.2 0.25 0.3 0.35 0.4 0.45 0.5

← **Specificiranje područja** nezavisne varijable.
← **Specificiranje inicijalnih vrijednosti** zavisnih varijabli.
← **Primjena *solvera*** za rješavanje ODJ.

Editor - C:\Users\Zeljka\dy.m

EDITOR PUBLISH VIEW

FILE NAVIGATE EDIT Breakpoints Run Run and Advance Run Section Advance Run and Time

dy.m

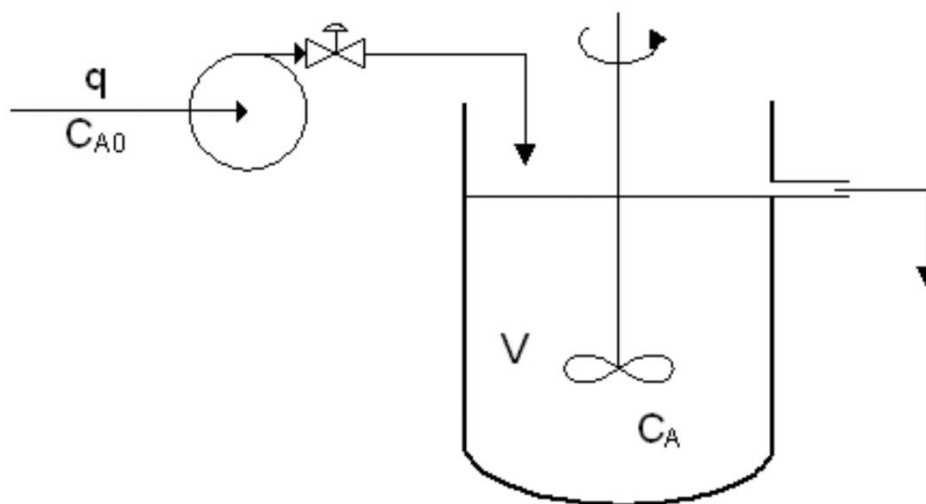
```
1 function [yiz] = dy(x,y)
2     yiz = sin(x)-y+0.5;
3     end
```

← **Prvi korak: Kreiranje funkcije** u Matlabu u koju se upisuje diferencijalna jednačba.

Primjer: Protočno kotlasti reaktor

Zadatak:

Odredite prijelazni odziv koncentracije u protočno kotlastom reaktoru, c_A

Zadani podaci:

$$q = 0,085 \text{ m}^3/\text{min}$$

- protok kroz reaktor

$$V = 2,1 \text{ m}^3$$

- volumen reaktora

$$c_{A0} = 1,85 \text{ mol/m}^3$$

- koncentracija tvari A u ulaznoj struji

$$c_{A,\text{poč}} = 0 \text{ mol/m}^3$$

- početna koncentracija tvari A u reaktoru

Primjer: Protočno kotlasti reaktor (PKR)

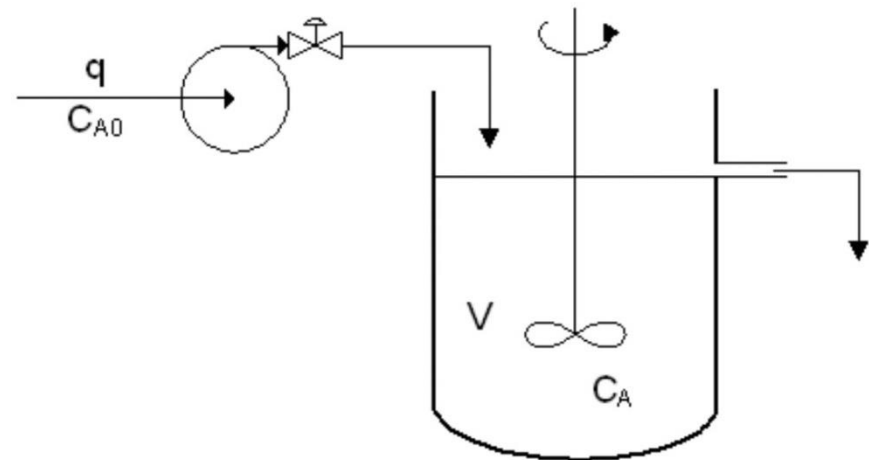
Bilanca množine tvari:
$$\frac{dn_A}{dt} = \dot{n}_d - \dot{n}_o$$

$q_{\text{dov}} = q_{\text{odv}} \Rightarrow V = \text{konst}$

$$V \cdot \frac{dc_A}{dt} = q \cdot c_{A0} - q \cdot c_A$$

$$\frac{V}{q} \cdot \frac{dc_A}{dt} = c_{A0} - c_A$$

$$\frac{dc_A}{dt} = (c_{A0} - c_A) \frac{q}{V}$$

Treba riješiti ovu diferencijalnu jednađbu.

Primjer: PKR – Primjena Euler-ove metode

```

clear ; clf ; axis ('auto'); clc

% Zadani podaci iz procesa
V = 2.1;           % volumen reaktora 1 [m3]
q = 0.2;           % protok [m3/min]
ca0 = 1.85;        % koncentracija na ulazu [mol/m3]

% PODACI ZA SIMULACIJU
delt = 0.5;        % korak integracije
tstart = 0;
tend = 120;        % trajanje procesa

% POČETNI UVJETI I VEKTORI ZA SPREMANJE
ca1 = 0;           % [mol/m3]
n = round(tend/delt); % 70/0.1 = 700 vrijeme (broj vrem. koraka)

% SIMULACIJA
for cnt = 1:n

% NUMERICKA SIMULACIJA, Euler
    caldot = q/V*(ca0 - ca1); % dca1 = ...
    ca1 = ca1 + delt * caldot;

% Pohrana rezultata za graficki prikaz (u obliku matrica)
    CA1(cnt) = ca1;
    CA0(cnt) = ca0;
    t(cnt) = cnt*delt;

end

% odziv Ca1
plot (t,CA1)
xlabel ('vrijeme [min]')
ylabel ('Ca1 [mol/m3]')
title ('Primjer PKR')
    
```

$$y_{i+1} = y_i + hf(x_i, y_i)$$

Euler algoritam

$$\frac{dc_A}{dt} = \frac{q}{V}(c_{A0} - c_A)$$

$$c_A^{i+1} = c_A^i + \Delta t \cdot \overbrace{\frac{q}{V}(c_{A0} - c_A)}^{\text{funkcija}}$$

↓
korak, h

Primjer: PKR – preko naredbe ode45

D:\Zeljka\Documents\MATLAB\PKR.m

```

1 function [ f ] = PKR( t, ca1 )
2     V=2.1;
3     q=0.2;
4     ca0=1.85;
5     f=q/V*(ca0-ca1);
6     end
    
```

Kreiranje funkcije u Matlabu u koju se upisuje diferencijalna jednačba.

Unošenje konstantnih vrijednosti iz ODJ u funkciju.

$$\frac{dc_A}{dt} = (c_{A0} - c_A) \frac{q}{V}$$

Command Window

New to MATLAB? Watch this [Video](#), see [Demos](#), or read [Getting Started](#).

```

>> trange=[0:0.5:120];
>> calin=0;
>> [t,ca1]=ode45(@PKR, trange, calin);
>> plot(t,ca1)
fx >>
    
```

Workspace

Stack: Base Select data to plot

Name	Value	Min	Max
ca1	<241x1 double>	0	1.8500
calin	0	0	0
t	<241x1 double>	0	120
trange	<1x241 double>	0	120

Specificiranje područja nezavisne varijable.
 Specificiranje inicijalnih vrijednosti zavisnih varijabli.
 Primjena *solvera* za rješavanje ODJ.

Primjer: Hlađenje kapljevine u spremniku pomoću okolnog zraka

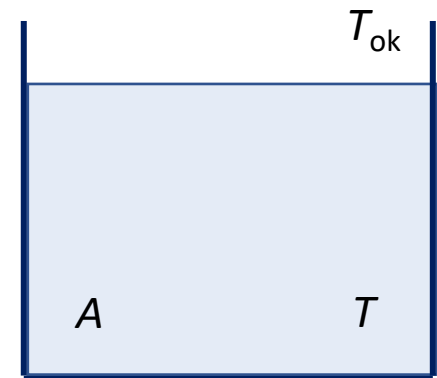
Fizikalni model hlađenja u spremniku

Prema zakonu očuvanja energije i Newtonovom zakonu hlađenja, toplinski tok:

$$Q = h A (T - T_{ok})$$

$$mc_p \frac{dT}{dt} = -h A (T - T_{ok})$$

$$\frac{dT}{dt} = -\frac{h A}{mc_p} (T - T_{ok})$$

$$T_{ok} < T$$

Zadane vrijednosti:

Parametar	Vrijednost	Jedinica
h	50	W/m ² ·K (konvekcija)
A	1.2	m ² (površina spremnika)
m	4	kg
c_p	4180	J/kg·K (voda)
T_0	80	°C (početna)
T_{ok}	24	°C (okolina)

Program u Matlabu:

```
close all
clf
h = 10;           % W/m^2K
A = 1.5;         % m^2
m = 12;          % kg
cp = 4180;       % J/kgK (za vodu)
T_ok = 24;       % °C, temperatura okoline
T0 = 80;         % °C, početna temperatura u spremniku (poč. uvjet)
```

```
% Vrijeme simulacije
tspan = [0 15000]; % simulacija (u sekundama)
```

```
% Rješavanje diferencijalne jednačbe
```

```
[t, T] = ode45(@(t, T) -(h*A/(m*cp))*(T - T_ok), tspan, T0);
```

```
% Prikaz rezultata
```

```
figure;
plot(t/60, T);
xlabel('Vrijeme [min]');
ylabel('Temperatura [°C]');
title('Hlađenje spremnika');
grid on;
```

anonimna funkcija (ne definiira se u zasebnom file-u)

$$\frac{dT}{dt} = -\frac{hA}{mc_p} (T - T_{ok})$$